

begunstige en enkelt Kreditor — Kommissionæren — paa de øvrige Kreditorers Bekostning ved at sende ham et Parti Varer i det Øjemed, at det skal tjene Kommissionæren til Sikkerhed for hans Fordringer, medens det derimod ikke er Meningen eller Hovedøjemedet, at Kommissionæren skal sælge Varerne. Det kunde da ligge nær at give en Afkræftelsesregel for det Tilfælde, at det ved Kommittentens Konkurs maa antages, at Godset eller de i § 31 nævnte Dokumenter ere overleverede Salgskommissionæren for at tjene til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidigt stiftes. Man har dog ikke ment at burde optage nogen saadan Bestemmelse. Dels har man forment, at det ligger noget udenfor Kommissionens Opgave at foreslaa Afkræftelsesregler særligt overfor Tilfælde, som allerede forelaa ved den gældende Konkurslovs Givelse, dels har man ment, at Analogien af Konkurslovens § 21 vil kunne komme til Anvendelse. Det drejer sig ganske vist her i Modsætning til den nævnte Lovbestemmelse om en lovbestemt Panteret, men da dens Opstaaen dog skyldes en Viljesakt fra Kommittentens Side, maa man formene, at Domstolene ville anvende Analogien af omtalte Lovbud i Tilfælde som de nævnte. Hvis Godset er sendt Kommissionæren for at overvinde hans Betænkeligheder ved at sælge ham tidligere tilstillet Gods, i hvilket han har Panteret, er det en anden Sag. Det er kun, naar det er Meningen at give Kommissionæren en forøget Sikkerhed, at der kan blive Anvendelse for Afkræftelsesregler.

§ 33.

I Kraft af den ved de to foregaaende Paragrafer hjemlede Panteret kan Salgskommissionæren ifølge § 33, 1ste Stykke, forsaavidt hans Sikkerhed ellers vilde udsættes for Fare, holde Godset tilbage, naar Kommittenten fordrer det udleveret, og iøvrigt undlade at følge hans Forskrifter. Det er altsaa kun i det Omfang, hvori Kommissionærens Sikkerhed ellers vilde udsættes for Fare, at han har de nævnte Beføjelser. Er f. Eks. det ham til Salg sendte Vare-

parti 20,000 Kr. værd, medens hans eget Tilgodehavende kun er 2,000 Kr., kan han ikke nægte at udlevere en Del af Partiet, forsaavidt det overhovedet er deleligt, og Resten afgiver tilstrækkelig Sikkerhed for hans egen Fordring. Betaler Kommittenten en Del af Fordringen til Kommissionæren, maa denne ligeledes paa Forlangende udlevere en tilsvarende Del af Varepartiet under den angivne Forudsætning. Her er altsaa en Forskel fra viljesbestemt Pant, hvor Pantekreditor ikke, fordi en Del af Fordringen indfries, er pligtig at tilbagelevere en tilsvarende Del af Pantet. At opstille en lignende Regel for den heromhandlede lovbestemte Panteret vilde være haardere end paakrævet.

Foruden at holde Godset tilbage vil Kommissionæren ogsaa iøvrigt kunne undlade at følge Kommittentens Forskrifter, navnlig hans Forskrifter om Salg af Godset. Hvis saaledes Kommittenten for at skaffe sig Penge giver Kommissionæren Ordre til at sælge à tout prix i Stedet for, som oprindeligt aftalt, til en bestemt Pris, kan Kommissionæren ikke ubetinget være pligtig at følge en saadan Salgsordre, saafremt Konjunkturerne i Øjeblikket ere saa daarligere, at Salgssummen ikke kan antages at være tilstrækkelig til at dække et Kommittentens af ham ydet Forskud.

Det maa, med Hensyn til Bestemmelsen i § 33 erindres, at Kommissionærens Beføjelse til at undlade at efterkomme Kommittentens Forskrifter, naturligvis maa vige for udtrykkelig eller stiltiende Aftale. Hvis Gods saaledes er tilstillet Kommissionæren under Tilkendegivelse af, at Salg skal finde Sted inden en vis Frist til den Pris, som kan erholdes, og at Købesummen straks skal tilstilles Kommittenten, er Kommissionæren ikke berettiget til at undlade Salg inden Fristen, fordi han har en ældre Fordring paa Kommittenten, som han frygter for at miste Sikkerhed for ved Salget. Ligeledes maa han paa Forlangende ubetinget tilbagelevere Godset, naar han ved Siden af den almindelige af Forholdet følgende Pligt hertil særligt har lovet dette, uden Hensyn til de Beføjelser, hans Panteret